

RADU GORJ

CALEA DREAPTĂ

TÂRGU-JIU 2018

Autor:

Radu Gorj

Corectura:

Eva Bistreanu

Design:

Andrei Braia

Tehnoredactări inițiale:

Aurel Antonie, scriitor

Klaudia Bălan, student

Andreea Cioboiu, economist

Ana Isabela Smeu, profesor

Supliment literar al revistei **MAGAZIN CRITIC**, nr. 60 (6), septembrie 2018.

ISSN 2360 – 3321 / ISSN–L 1842 – 8541.

Ediție îngrijită de preot profesor Ionel Cioabă,

Federația EURO EDUCATION,

Asociația PARADIGME EDUCAȚIONALE.

CALEA DREAPTĂ

**Spre Steaua cea din vârf, copile,
pe Calea Dreaptă voi urca;
deși mai grea, e mai curată ;
așa îmi spune inima!**

**Smerenia și ascultarea,
blândețea, milostenia,
– nu bogăția, ci Iubirea –
aceasta este Calea mea!**

**Nu catedrale somptuoase
– orgolii dincolo de nori ;
ci o micuță mănăstire,
cu sfinți frumoși, lumini și flori,**

**într-o prisacă mirosind
a caprifoi și tămâioare;
sub steaua-naltă, limpede,
să plângă o privighetoare!**

**Din vechi psaltire, blând, un preot,
cu glas tremurător cânta:
„Iubi-Te-voi Doamne, doar Tu ești
virtutea și scăparea mea!”.**

**De la-nceput ne-am pus nădejdea,
într-Unul Singur Sfânt Temei
Ce ne-a deschis Calea Iubirii,
prin cel Întâi Chemat-Andrei!**

**Noi Îți vom da dintr-ale Tale
ce-avem mai bun, că Tu ne-ai dat
un Crez, o Limbă și o Țară!
Credința Dreaptă ne-am păstrat,**

**cu basme, snoave sau proverbe,
cu jocuri, doine, ghicitori...
Ținut-am Sfânta moștenire
prin ale timpului vâltori,**

**cu pomeniri și parastase,
cu praznice pentru mulți sfinți;
căci ne privește Brâncoveanu,
din Cer, cu-ai noștri vechi părinți!**

**E binecuvântat de Ceruri
acest popor de blânzi ciobani;
doar ne-nchinăm Celui Ce Este,
de-iată-două mii de ani!**

**Zadarnic, lupi turbați rânjesc,
de mult, spre Miorița noastră;
e ocrotită, nevăzut,
de-o mândră Pasăre Măiastră!**

**O, câți s-au dus întru credință
pentru-ale neamului nevoi,
când în Grădina Maicii Sfinte
cădeau păgânii peste noi!**

**Când regii-și împărțeau prin lume
corăbiile jafului,
sta zid nebiruit, opinca,
la Porțile Orientului!**

**Da, n-am vânat prin jungle oameni
să-i ducem robi la noi în jug,
n-am nimicit întregi popoare
și nici n-am ars pisici pe rug!...**

**N-am ridicat castele-nalte
– prin jaf și crimă, case mari –
dar crește-n Cer o mănăstire
din ale noastre inimi tari!**

**Mulți venetici la masa noastră,
fugari, prin vremi, s-au așezat;
îngăduință, omenie
și milă noi le-am arătat!**

**Recunoștința, le e marfă,
ce-o vând pe treizeci de talanți;
știu să se laude, să fure,
perfizi și cruzi și aroganți!**

**„Domni” educați la școli înalte,
ne tot momesc cu „jucării”;
azi, „plâng” de grija câinilor,
cei ce mai ieri gazau copii**

**și plini din cap până-n picioare
de sângele nevinovat,
se-nchină gravi prin catedrale,
convinși că Domnul a uitat!**

**Ei ne vorbesc despre dreptate,
cu ochi de gheață ne privesc;
în turnurile reci de piatră,
inimi de piatră zămislesc;**

**„ard”, în satanice coride
– biserici pentru posedăți –
și vin să strâmbă Dreapta Lege,
ai Întunericului frați!**

**Pe larga cale-a desfrânării,
naivi, fanatici și ratați,
fără de preget se îndeasă,
consumatori și consumați!**

**Noi, locului, aici ne ținem
și vom rămâne cât om fi!
Tismana, Cozia, Văratec,
ni-s sufletului temelii!**

**Visez o Aurită Cruce
'nălțându-se în Răsărit;
e-a omeniei Dreaptă Cale,
e-al Căii Drepte Duh unit!**

**În Noaptea magică-a-Nvierii,
la Sfânt Mormânt, am înțeleș
cum, iată, Domnul, fără vorbe,
arată lumii ce-a ales!**

**Unde coboară-ntâi Lumina,
acela e Altarul meu;
nu am nevoie de-alte semne,
când Îl privesc pe Dumnezeu!**

**Noi ne hrănim cu Pâinea Vieții,
cu toții bem al Vieții Vin,
purta-vom Crucea Isihastă
- al Mioriței Semn divin -**

**căci suntem de-ai lui Brâncoveanu
și asta n-o putem uita!
Chiar Dumnezeu ne-a spus adesea,
că Dreaptă este Calea Sa!**

**Ortodoxie, vas de aur
Cu mir de nard curat prea plin;
Lumină binecuvântată
A Curcubeului divin;**

**Curată Rază-i Calea Dreaptă,
Lumina Răsăritului,
e Calea Inimii și-a Vieții,
e Calea Adevărului!**

Cine este Cel Ce Este?

**Cine-I, Cel pe care-L cheamă
inima, în ceasul fricii?
Cui ne închinăm noi oare,
cei ce stăm sub Semnul Crucii?**

**Fulgerul, plesnind albastru,
când lovește-n apropiere;
înlemnind, Cui spunem: „Doamne
apără-mă!”, fără vrere?**

**Cine-I Cel Ce ne-ocrotește
și-ades' ne-ncearcă în ascuns;
Duh a toate ziditorul,
Puterea Cea de nepătruns?**

**Magicul cântar din Ceruri,
Cine-l ține drept și tare ,
negreșind nicicând răsplata
ce-o primește fiecare?**

**Cine-I Cel Ce poate șterge,
rătăcirii, greșeli, păcate;
Cel Ce a-mplinit Cuvântul,
călcând cu moartea pe Moarte?**

**Cine este Cel Ce Este,
Prea Puternicul, Prea Sfântul,
Căruia din veci se-nchină
Cerurile și Pământul?**

**Cine-I Cel Ce răsuțește
a vremii ață pe mosor;
Singurul, Ce poate face
dintr-un trecut un viitor?**

**Cine-i oare, numai Unul,
Cel Preaînalt, Prea Bun și Drept?
Ce Pasăre de foc animă,
însuflețind, al nostru piept?**

**La pieptul Cui, înfrigurați,
o izbăvire căutăm?
În gara umbrelor uitați,
pe Cine încă, așteptăm?**

**Ce Rațiune ultimă
ne-ndeamnă, încă, spre a fi?
Ce Gând înalt ne mângâie:
„Aveți încredere, copii!”?**

**...Cel Ce Este, e Iubire,
Mângâiere și Durere;
Cel Prea-nalt, este Dreptate,
Rațiune și Putere!**

**Cel Ce Este, Viață este,
Pâinea Vieții, Apa Vie;
Cel Prea Bun, este Voință,
Milă, Pace, Bucurie!**

**Cel Ce Este, e Lumină,
Frumusețe, Puritate;
Cel Prea Drept, este Credință,
Liniște și Libertate!**

**Viață, Dragoste, Lumină,
Frumusețe, Bucurie,
Milă, Pace, Libertate;
Te-am ales pentru vecie**

**Domn al sufletelor noastre!
Ești în fluture și-n floare;
Adevăr și Sacrificiu,
Lege dar și Îndurare!**

**Iată-L, viu, frumos, puternic,
veșnic treaz, mereu lucrează;
Via de Dreapta-I sădită
Ochiul Său atent veghează!**

**Spirit pur și intangibil,
eu Te voi simți oriunde,
ești mereu în gând cu mine,
chiar în Cer de Te-ai ascunde!**

**Tatăl nostru, Domn al nostru,
Prea Curat și Prea Puternic,
pentru noi purtat-ai haina
lutului greu și nemernic!**

**Dumnezeu, Fiu, Tată, Frate,
Ți se-închină-ntreaga fire;
Curcubeu de nestemate,
Numele Tău e Iubire!**

Floare de dor

**Măicuță adorată,
suflet curat și blând;
o, Floare de Lumină
neprihănită pururi,
smerită-n port și-n gând!**

**Aleasă-ai fost de Ceruri
să porți Iubirea Lor,
Mireasă a Luminii;
pârâu de Apă Vie
cu nesecat izvor!**

***Regină a speranței,*
surâs al zorilor,
Tu, porumbiță sfântă
și jertfă preacurată
ca roua florilor!**

**Icoană-a fericirii;
suspînului altar;
Tu ai adus în lume
Lumina ne-nserată,
pe Dumnezeu ca Dar!**

**A mântuirii arcă;
o, fluture din Rai;
o, Stea strălucitoare
pe fruntea Nemuririi,
la Dreapta Vieții stai!**

Trei

**Trei Persoane stau la Masa
Primordialului Cuvânt;
Viața, Dragostea, Lumina
– Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt!**

**Trei Lumini îngemănate
– Diamant, Rubin, Safir ;
Curcubeu de nestemate-i
al Treimii patrafir!**

**Trei într-Unul și în toate;
nesfârșit, fără de-nceput;
apă, lut și foc, unite,
Cărămidă S-au făcut!**

Albastru

**Porumbel curat, sihastru;
Rază, de senin Safir –
rece, limpede, albastru;
mângâiere de zefir;
Pace dintr-Un Tainic Astru,
Viață, Adevăr și Har;
Vis cioplit în alabastru,
dintr-un magic galantar;
al Creației Pilastru
și-al Iubirii Sfânt Contur;
al Credinței Sol măiastru:
DUHUL SPIRITULUI PUR !**

Știu

**Eu pot să mă-ndoiesc de toate,
de stele, Ceruri sau Pământ,
dar știu că fără doar și poate
ai întrupat Sfântul Cuvânt!**

**Ca Miel al Domnului venit-ai,
să ștergi al lumii vechi păcat;
Lumină ruptă din Lumină
și Dumnezeu adevărat!**

**Am fost de la-nceput cu Tine
și fericit că Te-am văzut,
în Noaptea Sfântă–Luminată,
când O Fecioară Te-a născut!**

**La Betleem, am fost cu Tine,
când magii Ți s-au închinat;
când pentru jertfa-Ți Prea înaltă,
din Ceruri Domnul ne-a iertat!**

**Am stat atunci sub Steaua clară,
când axul lumii-a-ncremenit,
când îngerii slăveau Lumina
și clipa s-a reînnoit!**

**Căci n-ai venit pentru distracții,
celebritate sau averi,
desfrâu, hoții sau opulență,
comodități sau noi plăceri;**

**ci ne-ai adus în dar Iubirea,
Iertarea, Mila, Pacea Ta;
Înțelepciunea și Curajul;
Credința și Smerenia!**

**...Știu, când „Te-ai rătăcit” la Templu,
copil; creșteai frumos și drept,
blând și senin; uimind cu știința
pe cărturar sau pe-nțelept!**

**Te-am regăsit, după trei zile
de căutare în zadar:
„De ce Mă căutați aiurea;
în Casa Tatălui, sunt doar!”.**

**...Târziu apoi, în Ziua Sfântă
când la Iordan Te-ai botezat,
văzut-am, cum Ioan Profetul
cu lacrimi Ți S-a închinat;**

**cum Sfântul Duh, trimis din Ceruri
ca Porumbel, cum s-a prezis,
Ți-a fost Coroana de Lumină
desprinsă chiar din Paradis;**

**iar din senin, cu glas de tunet:
„Acesta este Fiul Meu
în Care am toată plăcerea!”,
vorbea din cer, chiar Dumnezeu!**

**...La nuntă-n Cana Galileii,
când Sfânta Maică Ți-a șoptit:
„Nu mai e vin!”, căci prea devreme
tot vinul li s-a isprăvit;**

**făcut-au ce le-ai spus să facă
și apa-ai prefăcut-o-n vin!
Dar vin să fie acesta, oare?
- E o minune, Vin divin!**

**...Lui Simon, pescuind pe mare,
trăgând mereu năvodul gol,
î-ai spus s-arunce înc-o dată,
deși dăduseră ocol...**

**Scotând apoi năvodu-afară
atât de plin, mai că plesnea;
ne-am îngrozit, văzând cum barca
aproape ni se scufunda!**

**„O, Doamne, pleacă de la mine,
că nu-s decât un păcătos!” ...
– „De-acum vei fi pescar de oameni!”;
astfel, urmat-am pe Hristos!**

**...Îmi amintesc, erai pe munte,
mulțimile Te însoțeau;
înțelepciunea scrisă-n stele,
vrăjiți cu toții ascultau...**

**Se înserase în pustie,
când ucenicii Te-au rugat
să lași poporul să coboare
să-și caute merinde-n sat!**

**„Dați-le voi!” – „De unde Doamne,
că tot ce-avem spre-a ne hrăni
sunt doar doi pești și cinci azimi;
iar ei, cu mult peste cinci mii!”.**

**„Aduceți pâinile și peștii!”
și proslăvind pe Dumnezeu,
le-ai frânt apoi în bucățele,
hrănind pe toți din jurul Tău!**

**Așa a fost! Și n-a fost unul
să fi rămas nesăturat;
douăsprezece coșuri pline,
de resturi, s-au recuperat!**

**...Ologi, leproși, orbi, posedați chiar,
doar c-un Cuvânt ai vindecat;
văzut-am cum, din morți, pe Lazăr,
după trei zile l-ai sculat!**

**Pe mulți ai mântuit, o, Doamne,
„Căci dăruind vei dobândi!”;
dar câți dintre aceștia, oare,
au revenit spre-ați mulțumi?**

**Minuni au fost și-or să mai fie,
cât vremea încă n-a trecut;
însă minuni ca ale Tale,
doar Cel de Sus, știi c-a făcut!**

**Chiar dacă tot ce-nfăptuit-ai
vor spune unii că-s povești;
Ți s-a păstrat, în scris, Cuvântul
și mi-e de-ajuns să știi că ești!**

**Citesc Cuvintele-Ți de aur
când zilele cumplit mă dor,
când noaptea grea o simt aproape,
îmi sunt Lumină și-Ajutor!**

**...La Sfânta Cină de pe urmă,
în taină, toți ne-am întâlnit;
gustat-am Sângele-Ți și Trupul,
cu Tine ne-am împărtășit;**

**ne-ai dăruit Legea cea Nouă
– Iubirea, Veșnic Legământ –
ca Steaua dragostei creștine
să lumineze-acest Pământ!**

**...Întunecata clipă însă,
printr-o vânzare a venit;
cei care ieri strigau „ Osana! ”,
azi cer: „Să fie răstignit!”.**

**Ca ieri ai fost cu noi aice;
ai tremurat și Te-a durut,
ai plâns când Te-au culcat pe Cruce
și-n palme cuie Ți-au bătut!**

**Dar și când Te-nălțau cu Crucea,
între tâlhari, Tu Te rugai:
„Iartă-i, Tată, că nu știu ce fac!”;
orbi, ei scuipau atunci pe Rai!**

**Te-aud strigându-Ți Sfânta Maică:
”Femeie, iată Fiul Tău!”
și către cel mai tânăr frate:
„Aceasta-i mama ta!”, mereu...**

**Eram atunci în dreapta Crucii,
când mi-ai șoptit cu palid grai
– căci mă rugam pentru iertare –
„Chiar azi, vei fi cu Mine-n Rai!”.**

**Totuși, sfârșindu-Te, o clipă
și Tu, ca om, Te-ai îndoit,
strigând spre cer cu groază: „Doamne,
Doamne, de ce M-ai părăsit?”.**

**Dar Dumnezeu murea cu Tine;
muream și noi făr-a spera,
deși ne-ai spus că-acesta-i prețul
și-a treia zi vei învia!**

**Ne-ai învățat, murind, Iubirea;
bătut, scuipat, batjocorit;
însă așa învins-ai lumea,
răbdând cu sârg pân-la sfârșit!**

**Ai coborât în iad îndată
și porțile i-ai ridicat
eliberându-ne strămoșii;
cu moartea pre moarte-ai călcat!**

**...Îndată după miezul nopții,
a treia zi, cum a fost scris,
Lumina S-a întors în lume;
Arhanghelii, Drum I-au deschis!**

**Te-am revăzut în Galileea
când „Pace vouă!” ne-ai urat,
apoi ai spus: „Luați Duh Sfânt!”
și-ușor asupra-ne-ai suflat!**

**Ne-ai arătat rănilile toate,
să știm că ești în trupul Tău;
chiar mâna-n coastă eu Ți-am pus,
„O, Domn al meu și Dumnezeu!”**

**Te-am mai văzut încă odată
cum blând ne binecuvântai,
'nălțându-Te ușor spre Ceruri
la Dreapta Tatălui să stai!...**

**Totuși, vei fi cu noi într-una,
nicicând nu ne vei părăsi;
Mângâietoru-Ți Duh,de-acuma,
mereu ne va călăuzi!**

**Dar când văd, Doamne, câți se-nchină
doar dacă-ajung „la greu” cumva
și-apoi ne-ncrezători se-ntreabă:
„Oare o fi, în cer, Ceva?”;**

**n-am să vorbesc la fel ca tatăl
copilului cel posedat:
„Cred Doamne-ajută necredinței...”
atunci când Tu l-ai întrebat;**

**că orb am fost, acum văd lumea
și iată, pot să spun că știu;
Cel ce m-a dăruit Luminii,
e doar Iisus, frumos și viu!**

**Eu știu c-ai fost cu noi aieva,
– cămașa Ți s-a tras la sorți –
dacă și Tu ești o himeră,
atunci himere suntem toți...**

**Tu ești Dreptatea, Adevărul,
Iertarea, Mila, Dragostea,
Cuvântul tare, Judecata;
a Vieții Cale, Singura!**

**Tu ești Puterea necuprinsă,
Stăpân Prea-nalt și Minunat;
Coroană plină de Lumină,
nimic mai Sfânt și mai Curat!**

**Tu ești a Cerurilor Cheie,
al Veșniciei Magic Semn,
a Vieții Lacrimă Divină;
Speranței, Ultimul îndemn!**

**Cerul va trece și Pământul,
dar tot ce-ai spus se va-mplini;
la-Nfricoșata Judecată,
să ne-nchinăm, toți vom veni;**

**căci Ți s-a dat Toată Puterea,
în Ceruri ca și pe Pământ!
...Știu c-ai să vii, vremea-i aproape,
să împlinești Sfântul Cuvânt!**

Numele Tău

Izvor etern de Apă Vie;
Luceafăr, cel de mai presus;
Cale de aur e-al Tău Nume
și Poarta Raiului, Iisus!

Numele Tău este Credința
și-Mpărtășirea-n Semnul Plus;
Punctul pe „I”, Stânca salvării,
Suspînul Cerului, Iisus!

Rubin strălucitor al Vieții
pe Fruntea Veșniciei pus,
Iubirea poartă al Tău Nume
– Sublimul Adevăr, Iisus!

Icoană vie de Lumină
din Steaua fără de apus,
ești Pâinea Vieții, Pacea lumii,
Speranța Ultimă, Iisus!

De ce?

De ce? Eternă întrebare!
De când ne știm, mereu, de ce?
De ce-i așa sărată marea?
În râuri, sarea unde e?

De ce gonește vântul norii?
Cât e nimicul, de nimic?
De ce se duc și vin cocorii?
Ce este mare? Ce e mic?

De ce-i așa albastru cerul?
De ce e roșu sângele?
De ce de câini ades' ni-i milă,
însă de oameni nu ne e?

De ce sunt pete, chiar și-n Soare?
În hăuri, stele, de ce ard?
Cocoșii, noaptea, de ce cântă?
Să fie totul, doar hazard?

De ce se-aprind chibriturile?
De ce nu-i toamnă în april?
De ce tot cerul se-oglindește,
în zâmbetul unui copil?

Ce este Binele sau Răul,
de ce nu trebuia să-aflăm?
De ce, din Pomul veșniciei,
n-am fost lăsați ca să gustăm?

Dar ce e Viața? Ce-i Lumina?
Ce sunt uitarea, lacrima,
speranța, dragostea, credința?...
De ce se zbate inima?

**De ce ne pare viața-ntreagă
– ca un brăduț împodobit –
un semn zadarnic de orgoliu,
spre nicăieri în infinit?**

**De ce? – Cumplită întrebare,
ce poate anula orice!
...De vrei să nu mai faci nimica,
întrebă-te întâi: De ce?**

**De ce – de ce? De unde oare,
dorința oarbă de a ști,
când știm – cu cât mai mult afla-vom –
că tot mai mici vom deveni?**

**Din întrebări vine durerea!
Suntem cu toți, un trist,, De ce?''!
Când doar tăcerea ne îngână,
nici un răspuns nu văd că e!**

**...Dar mi-a venit, de Sus, în suflet,
ca un zefir curat și blând,
o-înseninare, o-împăcare
și-O Voce mi-a grăit în gând!**

**„Îți dau, căci mi-ai cerut, copile
– atât cât știu că poți purta –
o picătură din Oceanul
fără de țarm – Cunoașterea!**

**Tu vrei să știi ce este Viața?
E-un Magic dar, neprețuit!
Miracolul desăvârșirii,
fără-nceput, fără sfârșit!...**

**E bucurie și durere,
luptă, irepetabil joc,
dorul de-a fi, de-a ști și-a face,
unic și nevisat noroc!**

**Lumina-nseamnă Rațiune,
– Puterea Spiritului Meu –
e necuprinsa-Mpărăție
și veșnică precum sunt Eu!**

**Dar cheia bolților Iubirea-i
și temelia lui A fi;
fără Iubire, Universul,
în sinea lui s-ar prăbuși!**

**LUMINA,VIAȚA ȘI IUBIREA,
acestea-s Legea – Jocul Meu,
ce împletesc Un Singur Nume
zâmbindu-vă în curcubeu!**

**Acum să zicem, cum zic unii,
că totul nu-i decât un vis!
Dar Cine oare-atunci visează,
adânc în Ochiul Său închis?**

**Cum s-ar putea să fie Totul
un vid etern, nemărginit?
Ce ar mai fi Nimicul, dacă
Ființa nu s-ar fi ivit?**

**Eu Sunt Cel Care Sunt din Sine-Mi
– altfel nicicum nu poate fi –
Prima și Ultima verigă
a unui lanț de veșnicii!...**

**Eu Sunt Cuvântul, Adevărul
primordial și absolut,
Gândul de nepătruns din care
Atotființa s-a născut!**

**Nonexistența nu există;
la toate, le-a fost dat a fi;
oricare vis sau nebunie,
cu gândul chiar, poți construi!**

**De-aceea, omule, ia seama
la tot ce speri sau vei gândi;
de nu acum,ci-n altă parte,
orice, cumva, se va-mplini!**

**...A fi sau a nu fi?... Nu asta-i!
Problema nu-i „De ce?”, ci „Cum?”.
V-am dat O Rază de Speranță,
să nu vă rătăciți pe Drum!**

**De veți urma Această Cale,
prin Adevăr, veți moșteni
Cununa veșnică a Vieții;
căci toți sunteți ai Mei copii!”.**

SCÂNTEIOARE

- * **Mai ieftină-i casa clădită,
decât de tine construită!
...Dar inima, ți-e mulțumită?**

- * **Primit-ai mult, nimic n-ai dat;
nimic, tu, n-ai sacrificat;
nici fericirea n-ai aflat;
atunci, de ce-ai mai existat?**

- * **În Marea Trecere, întrecere?...**

- * **În orice apă e ceva
ce ne-ar speria de l-am vedea;
în lume însă, vrem nu vrem,
din viață trebuie să bem!**

- * **Nu tu voiești a judeca,
ci numai necredința ta!**

- * **Binele pe jumătate
e doar un pas mai mic spre moarte!**

- * **După ce răul s-a făcut,
toți ne dorim alt început;
dar dacă ni s-ar oferi,
de-un alt rău, oare, n-am feri?**

- * **A vrea, așa începe ce n-am vrea!
...Se poate însă, altcumva?**

* **Visarea, nu e tot minciună?...**
Nu-i oare, hrana cea mai bună?...
Visând ne facem că trăim,
iar cu minciuna ne hrănim!...

* **Minciuna, dacă nu-i hoție,**
nu e decât o nebunie!

* **De ce mă tem? De nedreptate;**
căci sigur, ea, înseamnă moarte!

* **Problema nu e bogăția,**
ci nebunia și prostia!

* **Poamă acră, cap de piatră**
și se miră de-a sa soartă!...

* **Ne-ncearcă Cerul cu durerea,**
iară Satana cu plăcerea!

* **Speranța și Iluzia**
nu au nimic asemenea;
Speranța e încredințare,
Iluzia e disperare;
Speranța vine din credință,
Iluzia e neputință!

* **Da, Cantitatea, Cantitatea,**
cine o poate neglija?...
Însemnătate însă are,
numai prin Calitatea sa!

- * Faimă și averi pot fi,
numai nu ți le-nsuși!**

- * Când credem noi că vrem ceva,
Un Altul e Cel Care vrea ;
iar când ceva nu s-a făcut ,
tot Altul e Cel Ce n-a vrut !**

- * Dumnezeu e Energie,
restul e tehnologie.**

- * De neînlocuit nu-i nimeni...
Dar cine-i de înlocuit,
când Cel Atoatefăcătorul
pentru oricine S-a jertfit?**

- * Cui îi pasă de morală,
dacă e cu burta goală?**

- * Suntem așa, c-așa suntem,
iar altfel nicidecum nu vrem!**

- * Văd că ai răspuns la toate;
ce folos că n-ai dreptate!...**

- * Acel Ce pare că nu e,
e Singurul Ce dăinuie!**

- * Pe femeie și bărbat,
Diferența i-a legat.**

- * Când vorbește sexul,
tace spiritul!**

- * Când n-ai putere-asupra ta,
asupra ce mai poți avea?**

- * Iluzii egal deziluzii!**

- * Ce Informație și-a Cui;
a fumului și-a vântului?
..Că-n lume, de când s-a ivit,
numai Minciunii i-a slujit!**

- * Când El ne cere „Fă dreptate!”,
mă tem de Viață sau de moarte?**

- * Plăcerea nedreaptă
Durerea așteaptă...**

- * Nu cunosc decât un bine:
ce e bine pentru mine !**

- * Toți vrem să fim curați dar după,
după ce-n glod ne-am bălăcit ,
și-am vrea să fim ușori tot după,
dar după ce ne-am ghiftuit !**

- * Da, libertatea e , se pare,
o cușcă doar, un pic mai mare !**

- * Se-ntâmplă ca și adevărul
să poată fi răstălmăcit;
o dată doar, a doua oară
e-un adevăr răsdovedit!**
- * Vorbele sunt frunzele,
roadele sunt faptele!**
- * Că-i mai dulce sau amară – PÂINEA;
că-i mai grea sau mai ușoară – CALEA;
că-i mai plină sau mai goală – PUNGA;
că-i mai deasă sau mai rară – BUCURIA;
fie iarnă, fie vară;
înăuntru sau afară;
totul e să nu te doară!**
- * Am fost, am dorit, am făcut;
de ce, rămâne de văzut!**
- * Vrem libertate, însă cui;
vițeilor sau lupului?...
mai greu e însă de aflat
care e lup, care-i mânzat!...**
- * Orice cal ajunge gloabă;
orice car va fi o roabă;
orice zid are o ușă;
orice jar va fi cenușă!**
- * Atât de mare e dorința,
de a o poseda, oricum...
De ce, dar după ce-ai avut-o,
n-o mai dorești la fel, acum?**

*** Dacă te știi că ai furat
și nu mai poți restitui,
măcar atât mai poți să faci;
nicicând, tu, hoț, să nu mai fii!**

*** Unii rezistă la durere;
alții cedează la plăcere!...**

*** Să-l plângem, azi, că a murit?
Dar a murit de mult, trăind,
neîmplinind ce și-a dorit!**

*** Lacrima de bucurie,
oare, lacrimă să fie?**

*** Hai, hai, hai și iară hai,
călare pe șapte cai,
Lăcomiei să-i tot dai;
dar oricât de mult i-ai da,
de prostie n-o scăpa,
liniște nu va avea,
tot săracă va pleca...**

*** Cu siguranță, tot ce e,
e pentru că trebuie;
dar dacă e și trebuie,
a Cui necesitate e?**

*** Sistemele închise pică,
cele deschise se despică!**

- * Cum sunt fiu de Dumnezeu,
dacă nu-i nimic al meu?...
Viață, frumusețe, har,
toate mi s-au dat în dar;
dar de-am acceptat așa,
totuși VOIA e a mea!**

- * Nimic să nu privești cu ură
căci toate au un rost al lor;
un timp, un loc și o măsură;
ni-s Crucea Încercărilor!**

- * Spune-mi cu cine te aduni
și o să-ți spun ce o s-aduni!**

- * Cupa, este poezia;
vinul însă, e ideea!**

- * Credință fără ascultare
– alergător fără picioare!**

- * Postul și-închinarea,
fie-ne ASCULTAREA!**

- * Și oile vor libertate;
cât lupul încă-i departe...**

- * Dreptatea, poate să ne doară;
dar nedreptatea ne omoară!**

De același autor, Colecția „**Curcubeul**” cuprinde broșurile:

1. TREPTELE IUBIRII
2. CALEA DREAPTĂ
3. ZECE LEGI
4. TREZEȘTE-TE
5. ȘAPTE TAINE
6. UNDE-I
7. ÎNTÂIA ZI

Toate poemele din colecția „**CURCUBEUL**” fac parte din volumul de versuri „**E!**”

Supliment literar al revistei **MAGAZIN CRITIC**, nr. 60 (6), septembrie 2018.
ISSN 2360 – 3321 / ISSN–L 1842 – 8541.

Ediție îngrijită de profesor Cioabă Ionel